

blive pryglede uden Hensyn til, hvilke Samfundsklasser de tilhøre. Vil f. Eks. Departementchefens Søn saavel som Arbejdsmandens Søn faa Prygl, hvis han optræder som Bølle, i Henhold til det foreliggende Lovforslag? (Afbrydelse af *Birck*). Der bliver sagt „nej“ af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*), jeg kan ganske slutte mig til det ærede Medlem i saa Henseende; jeg tror, det vilde stride imod Traditionen. Der er ingen, der skal bilde mig ind, mine Herrer, at Rigmandens Søn i Silkevest og Laksko vil blive pryglet i Henhold til den foreliggende Lov. Jeg mener at have erfaret, at saa grov Konfekt vil ikke passe til saa fine Rygstykker, som her er Tale om. Man har saa mange Eksempler paa, at fine Mænds Sønner, der optræde som Bøller, enten ere blevne erklærede for sindssyge eller maaske eksporterede til Amerika eller et andet Sted hen. Jeg kan i saa Henseende ganske slutte mig til det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og Kalundborg (Krabbe), som have hævdet, at denne Lov vil blive en Klasselov, at det vil blive en Lov, der i Henhold til Dommernes traditionelle Syn og som Menneskene i det hele ere, vil blive udført paa en saadan Maade, at det bliver Underklassen, den mindre Mand, de mindre stillede i Samfundet, der vil blive dømt efter denne Lovparagraf, medens det vil være næsten utænkeligt, at den fine Mands Søn eller den fine Mand selv vil blive behandlet i Henhold til denne Paragraf. De to ærede Medlemmer have selv stemplet denne Lov som en Klasselov, og jeg giver dem ganske Ret i saa Henseende.

Jeg kan nævne et Tilfælde fra den By, hvor jeg bor, som viser, hvorledes man behandler fattige Mennesker. Fattigforstanderen i Odense, Inspektøren paa Odense Fattiggaard, pryglede en Dag et næsten voksent Menneske paa 17 Aar paa en saa grufuld Maade, at det vakte den største Opsigt over hele Byen, og denne hensynsløse Fremfærd fra Inspektørens Side blev fordømt af saa godt som alle Samfundsklasser i den paagældende By. Drengen blev pryglet alene af den Grund, at han under et kort Ophold paa Anstalten havde sunget en uartig Vise, og saa mente denne Opdrager, at der ikke var andet Middel over for denne Dreng end at prygle ham, og han pryglede ham da paa en saadan Maade, at Ryggen sad i brede, blodige Strimer, Øreflipperne vare revne til Blods, Armene vare besatte med blodige og blaa Strimer. Jeg saa selv dette forfærdelige Syn, og jeg

vil sige, at dette Syn, der mødte mig efter denne Pryglehistorie, bestyrker mig yderligere i Overbevisningen om, at denne Lov bør bekæmpes paa det kraftigste. Men altsaa, denne Inspektør begik efter alles Mening et Overgreb, et aldeles hensynsløst Overgreb, en Voldsdaad over for dette unge Menneske. Men, mine Herrer, Amtet nægtede at rejse Tiltale mod denne officielle Voldsmand! Han var kommunal Embedsmand, han var fin Borger i Byen, han var Inspektør paa Fattiggaarden, man fandt ingen Anledning til at straffe denne Mand for hans Voldsdaad. Det var jo en ganske mærkelig Afgørelse, som sikkert i høj Grad har bidraget til at rokke ved Retsbevidsthedenovre i Odense. Man er ogsaa ganske paa det rene med, at hvis det havde været en rig Mands Søn, der havde været paa Fattiggaarden og begaaet den Forseelse, det unge Menneske blev beskyldt for, havde man selvfølgelig ikke rørt ved ham med Rotting, han var ikke bleven pryglet. (Afbrydelse af *Birck*.) Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*) siger „jo“, maaske han vil være saa venlig senere, naar han tager Ordet, at oplyse et Tilfælde, hvor Rigmandssønnen paa en Opdragelsesanstalt, paa Skolen osv. er bleven behandlet paa saa grupvækkende Maade, som her er Tilfældet.

Nej, Forholdet er det, at det er gennemgaaende de fattige, der faa Pryglene, og det vil det ogsaa blive i Henhold til denne Lov. Men jeg siger, at til Fattigdommens Ulykke og Fornedrelse skal ikke ogsaa føjes Prygl. Det maa vi, som særlig repræsentere de fattige her i Landet, paa det bestemteste protestere imod og bede det høje Ting om at undlade at gøre et saadant Skridt, der kan blive skæbnesvangert for hele vor Udvikling og under alle Omstændigheder vil være et Brud med den gode Tradition, som har ført os saa højt op i Kultur her i dette Land, som Tilfældet er.

Ja, det var altsaa den ene Slags Bøller, jeg nu har omtalt, de fine Bøller. Den anden Slags Bøller, det er de professionelle Voldsmænd. Med Hensyn til dem er der ingen Tvivl om, at de have langt mere Respekt for langvarig Indespærring end for Prygl. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale det, det er tilstrækkeligt motiveret fra andre ærede Taleres Side. Der er heller ingen Tvivl om, at disse professionelle Bøller, der ere vante til at give Prygl, heller ikke i mindre Maade ville være kede af at modtage Prygl. De ere vante til at give, og de